

јунаку из *Српске трилогије* Стевана Јаковљевића, о учешћу зајечарских сокола на 8. Свесокломском слету у Прагу 1926. године, о томе како је Мокрањчев хор певао султану Абдул Хамиду Хану II у Цариграду 1895. године. Писао је и о традицији коњарства, голубарства, али и о првој апотеци, првој филмској представи, о Чесима и козацима у Зајечару и многим другим темама.

Својим укупним радом, Владислав Хиршл дао је значајни допринос развоју музичког живота, као и оживљавању богатог културног наслеђа Зајечара, што потврђује његова исцрпна библиографија.

Све јединице, њих 267, распоређене су у десет одељака, који Хиршла представљају као аутора: посебних издања, сепарата, чланака у зборницима и периодичи, интервјуисану особу, преводиоца, писца предговора и

рецензија, приређивача, уредника, учесника у радио и ТВ емисијама, иза којих следи попис текстова о њему. Употребу ове био-библиографије олакшавају регистри: ауторски, именски, насловни и хронолошки. У књизи су још и биографија Владислава Хиршла и занимљива сећања Николе Рацкова о њиховој дугогодишњој сарадњи, као и његова оцена Хиршловог рада. Публикацију допуњују и улепшавају фотографије које сведоче о важним моментима у животу овог изузетног човека.

Тако конципирана био-библиографија представља добар пример једне завичајне, персоналне библиографије, којом је њен аутор, вредни библиотекар Бобан Ђорђевић показао како сви прикупљени подаци о раду једне личности истичу њен значај и употпуњују слику културне средине из које она потиче.

Истраживање у чувању општег добра

Милица Гајић
Библиотека Факултета музичке уметности, Београд
milgaj2002@yahoo.com

Мелодије и фотографије. Тематски зборник радова посвећен Владимиру Ђорђевићу.

Бор: Народна библиотека, 2011.

Књига коју овом приликом представљамо јесте покушај да се на једном месту обједини и заинтересованим читаоцима, као и научној јавности, представи део богате стваралачке активности Владимира Ђорђевића, нашег у неким сегментима још увек непревазиђеног фолклористе и мелографа, композитора, музичког педагога, библиографа, музеолога, музичког писца... Жеља је, такође, да се прикажу и неки нови резултати истраживања, као и нови погледи на досадашње поимање његовог разноврсног деловања које је још увек, нажалост, добрим делом недовољно познато, нарочито млађим генерацијама.

Овај *Зборник* је настао у оквиру Едукативног програма упознавања са најзначајнијим завичајним личностима који је организовала Народна библиотека у Бору 16. децембра 2009. године „са идејом да на ефектан начин прикаже најзначајније сегменте његовог живота и рада, рецепцију његових идеја у савременој науци и критичким сагледавањем заједничких тема у оквирима етнологије и етнологије“ (стр. 75). Том приликом припремљене су и пригодне изложбе. Једна у низу је изложба одабраних фотографија из Легата Љубице и Данице Јанковић (сестричина Владимира Ђорђевића) које се чувају

у Одељењу посебних фондова Народне библиотеке Србије. Фотографије које су дело самог Владимира Ђорђевића по први пут се објављују у овом *Зборнику*. Изузетно добро опремљена књига састављена је од квалитетних и многобројних илустрација које нам и визуелно приближавају Владимира Ђорђевића и његово време, а такође нам у значајној мери употпуњују наше досадашње погледе на неке активности ове занимљиве личности наше музичке историје између два светска рата двадесетог века.

Објављено је, укупно, шест написа са напоменом приређивача и организатора. Уводни текст на оригиналан начин нас упознаје са животом и радом Владимира Ђорђевића. У говору Весне Ињац Малбаша из Народне библиотеке Србије са отварања изложбе поменутих фотографија под називом *Двојица браће и две сестре*, са знајемо да је „мање познато да је (В. Ђ. прим Милице Гајић) волео фотографију и да је у својој заоставштини оставио и збирку фотографија које је сакупљао и сам фотографисао и израђивао.“ (стр. 21).

Управо те фотографске снимке у свом тексту анализира Маша Милорадовић из Народне библиотеке и групише их у следеће категорије:

- прву групу чине групне фотографије и портрети чланова породице Ђорђевић
- оне које су везане за професионални рад браће Владимира и Тихомира Ђорђевића
- снимци самог Владимира Ђорђевића

Иван Чоловић објавио је текст под називом „Гусле као симбол националног идентитета на Балкану“ који је заправо скраћена верзија његовог раније објављеног рада „Балкан терор културе“ из 2008. године.

Парафразом питања, преузетог из списка о народним музичким обичајима у Србији, којег је Владимир Ђорђевић објавио 1899. године, млади етномузиколог Ива Ненић објавила је рад под називом „Постоје ли праве народне песме и мелодије у градовима“, као свој прилог историјату концепција традиционалне музике у Србији. У свом раду бавила се питањем почетка народне музике, значењем „народне музике“ у раду Владимира Ђорђевића и на тај начин дошла до својих запажања о компромисном виђењу традиције данас.

Осим изложбе фотографија, манифестацију у Бору о Владимиру Ђорђевићу употпунила је и изложба народних музичких инструмената која је из некадашњег Музеја музичких инструмената прешла у власништво Музеја школе Станковић и Музеја у Бору. Сузана Мијић из Музеја рударства и металургије у Бору писала је о Органолошком раду Владимира Ђорђевића, појединачно описујући народне инструменте из депоа ових институција представљених на изложби.

Невелика обимом, на укупно 75 богато илустрованих страница, монографија се састоји од шест написа који нам директно указују сврху њеног постанка. Овом приликом, ипак, нису покривене све области из, чини нам се, такође веома битне професионалне активности Владимира Ђорђевића (нпр. као композитора, педагога, музичког писца, библиографа српске музике и пасионираног колекционара свега што је на било који начин повезано са музиком у Србији, како народном, тако и озбиљном). Значај објављивања овог *Зборника* видимо пре свега у томе што су готово сви написи у њему дубоко утемељени у истраживачком раду сваког појединог аутора. Морамо, ипак, приметити да није свуда и у потпуности примењен научно-истраживачки апарат.

Без обзира на примедбе, ово је несумњиво вредан издавачки подухват и незаобилазни извор за сва даља, озбиљнија, изучавања живота и стваралаштва Владимира Ђорђевића. Његово дело сваки даном све више добија на значају. Допринос развоју српске музике тим пре је значајнији што је својом стрпљивом сакупљачком страшћу од заборава сачувао многобројна дела, написе и другу релевантну грађу која се до данас у целини чува у његовом Легату на Факултету музичке уметности у Београду.

Верујемо да ће његова стручна и детаљна обрада у наредном периоду значајно обогатити досадашње погледе на нашу музичку историју и у још већој мери указати на немерљив допринос Владимира Ђорђевића очувању наше музичке традиције.

Читање града

Ана Јанковић
Народна библиотека Бор
ana.jankovic67@gmail.com

Радетић, Драгица. *Библиографија „Бележнице, часописа за библиотекарство, књижевност и културу“ (1999-2009)*. Бор: Народна библиотека, 2011.

Након десет година редовног излагања и двадесет бројева (годишње два броја, док је последњи обухваћен библиографијом – двоброј), могло би се рећи да је *Бележница, часопис за библиотекарство, књижевност и културу*, остварила многе своје циљеве зацртане у зачетној 1999. години. Од када је покренута, створила је своју публику и придобила многобројне сараднике. На тај начин отворен је простор не само за библиотечку струку, већ

је свеобухватним уређивачким концептом омогућено то да се на њеним страницама нађу текстови стручњака различитих профила, повезаних једним заједничким именитељем – књигом.

Када је пре седам година објављена *Библиографија борској књижевној стваралаштва у 20. веку* Весне Тешовић, борски библиотекар били су уверени да је овим започет један значајан, а свакако дуготрајан и